

تاریخچه**پرسپولیس و فینال‌هایش**

پرسپولیس تا کنون ۸ بار به فینال جام حذفی رسیده که ۶ بار برنده بوده و قهرمان شده است:

۱۳۶۶: شاگردان علی پروین با گذر از تیم‌های سازمان گوشت اصفهان، ماشین‌سازی تبریز، استقامت یزد و دارایی تهران در فینال مسابقات به ملوان بندرانزلی، مدافع عنوان قهرمانی رسیدند. این اولین دوره بازی‌ها بود که فینال به صورت رفت و برگشت انجام شد. در مجموع دو مسابقه فقط یک گل به ثمر رسید که آن هم توسط محمدحسن انصاری فرد درون دروازه ملوان، جای گرفت.

۱۳۷۱: سرخپوشان پس از ۶ تایی کردن استقلال همدان در مجموع دو بازی رفت و برگشت، در مراحل بعدی از سد تیم‌های بانک استان باختران، استقلال رشت و ماشین‌سازی تبریز گذشتند تا در فینال بار دیگر ملوان را ملاقات کنند که رکورددار قهرمانی جام حذفی و مدافع عنوان قهرمانی بود. پرسپولیس این بار با گل‌های محسن عاشوری و ناصر محمدخانی، حریف خود را با نتیجه دو بر یک مغلوب کرد تا قهرمان شود.

۱۳۷۸: پرسپولیس که قهرمان لیگ شده از سد تیم‌هایی چون بهپاک، پلی‌اکریل اصفهان، سپاهان اصفهان و استقلال اهواز گذشت تا در فینال به استقلال برسد. با دو گل مهدی هاشمی‌نسب و افشین پیروانی، مقابل تک گل سهراب بختیاری‌زاده سومین قهرمانی حذفی و اولین دبل قهرمانی لیگ و حذفی را در فصل ۷۸-۱۳۷۷ از آن خود کرد.

۱۳۸۵: شاگردان مصطفی دیزلی با گذر از تیم‌های کشت و صنعت شوشتر، ابومسلم مشهد، ملوان بندرانزلی و نوژن ساری به فینال رسیدند و در دوبازی رفت و برگشت مقابل سپاهان قرار گرفتند. فینال رفت در تهران یک - یک به پایان رسید و بازی در اصفهان هم در پایان مسابقه دو بر دو شد. در نهایت پرسپولیس بدون شکست و به حکم ضربات پنالتی از رسیدن به جام باز ماند.

۱۳۸۹: مردان علی دایی، از تیم‌های ایرانجوان بوشهر، آلومینیوم هرمزگان، پتروشیمی تبریز و صبا عبور کردند تا در فینال به گسترش فولاد تبریز برسند. سرخپوشان دو بازی رفت و برگشت را با گل‌های شیخ‌رضایی، تیاگوفراگا، حمیدرضا علی‌عسگری و محسن خلیلی ۴ بر یک به سود خود خاتمه دادند و جام قهرمانی را بالای سر بردند.

۱۳۹۰: پرسپولیس این بار از سد تیم‌هایی چون نفت محمودآباد، داماش گیلان، سپاهان اصفهان و فولاد خوزستان گذشت تا پس از ۱۹ سال دوباره مقابل ملوان بازی کند. بازی رفت دو تیم در تهران برگزار شد و پرسپولیس با گل‌های علیرضا نورمحمدی، زنده‌یاد هادی نوروزی و محمد نوری (دو گل)، نتیجه را ۴ بر دو به سود خود خاتمه داد. در انزلی ملوان با گل زنده‌یاد مهرداد اولادی، به پیروزی رسید و سرخپوشان در مجموع دو بازی، برنده جام قهرمانی شدند.

۱۳۹۲: مردان یحیی بعد از ۶ تایی کردن ملوان، نفت تهران، ذوب‌آهن اصفهان و داماش گیلان را از سر راه برداشتند و در فینال به سپاهان رسیدند. دو تیم در پایان وقت‌های قانونی و اضافه، در نهایت به تساوی دو بر دو رضایت دادند تا کار به ضربات پنالتی نگذرد. پرسپولیس باز هم بدون شکست و به حکم ضربات پنالتی از رسیدن به جام باز ماند.

۱۳۹۸: پرسپولیس برای رسیدن به فینال نود ارومیه، سپیدرود رشت، پدیده مشهد و سپاهان را از سر راه خود برداشت و به داماش گیلان رسید. بازی در اهواز و با دو ساعت و نیم تأخیر شروع شد و در نهایت باتک گل علی‌علیپور به سود سرخپوشان پایان یافت.

حمید استیلی:

این دربی خیلی خاص است

این دربی حساس‌تر از دربی قبل است. در دربی قبل، هر دو تیم می‌خواستند بازی را ببرند و از کورس با سپاهان عقب‌نیفتند به همین دلیل هر دو تیم برای برد و از زمین شدند. در این دربی، استقلال که جامی نبرده، انگیزه بیشتری دارد و پرسپولیس هم انگیزه‌های خاص خودش را دارد اما این دربی خیلی خاص است و موقعیت‌های کمی گیر هر دو تیم می‌آید و تیمی موفق است که بتواند از موقعیت‌ها استفاده کند. تیم‌هایی که تجربه بیشتری دارند، می‌توانند در این دربی‌ها موفق باشند.

اسماعیل حاللی:

دفعه قبل استقلال را خوب آنالیز کرده بودند

در دربی قبلی پرسپولیس به خوبی استقلال را آنالیز کرده بود و بازیکنان تیم با برنامه عمل کردند. این بار هم پرسپولیس به خوبی حریفش را آنالیز کرده و برنامه‌های متنوعی برای بازی در دربی دارد. پرسپولیس در بازی آخر خود مقابل هوادار در ۱۵ دقیقه اول دو گل زد و چند گل نزد اما بعد از آن بازیکنان از ترس اختطار عقب کشیدند. پرسپولیس در دربی عطش زیادی برای برنده شدن دارد و تا انتهای مسابقه با همین رویه بازی خواهد کرد تا بتواند به قهرمانی برسد.

فرشاد پیوس:

پرسپولیس استرس ندارد

مطمئن باشید انگیزه پرسپولیس کمتر از استقلال نیست. بدون شک استقلال محکوم به برد است و بابت قهرمان نشدن در لیگ توسط هوادارانش تحت فشار قرار دارد، به همین دلیل آنها قطعاً در بازی استرس خواهند داشت ولی پرسپولیس بدون استرس بازی خواهد کرد. همین موضوع می‌تواند شانس برد پرسپولیس را بیشتر کند. بازیکنان پرسپولیس باید با تمرکز و هوش بالایی به میدان بروند.

گولسیانی - داسیلوا؛ دوئل خاموش و جذاب آسمان دربی**توپولوف ۳۳ یا بوئینگ ۵۵؟****محمد قراگزلو**

روزنامه‌نگار

می‌شناخت و مثل یک حرفه‌ای در هر زمینه‌ای حد اعتدال را می‌شناخت. گئو مثل کارمندا لباس می‌پوشد و در ظاهر ماجرا اصلاً آستار نبود و نیست اما رفتارش خارج از زمین فوتبال و آنچه در زمین مسابقه ارائه می‌دهد حداقل در قامت فوتبال ایران چیزی در حد یک ستاره است. بدون شک او یکی از سه بازیکن برتر این فصل پرسپولیس بوده و جدا از گلزنی‌هایش از نقطه پنالتی یا در جریان بازی، یکی از باروهای دژ مستحکم خط دفاعی تیمش به حساب می‌آید که از ابتدا تا انتهای فصل ترک نخورده و با روندی فوق‌العاده تا اینجا پیش آمده است. گولسیانی مثل فوتبال‌بست‌های اروپایی فوق‌العاده رک و پوست‌کنده حرف می‌زند، اهل پیش‌بینی‌های الکی نیست، از طعنه و کنایه دوری می‌کند و بدون اینکه به کسی بی‌احترامی کند حرفش را می‌زند و البته به سمت مسامحه یا تملق هم نمی‌رود. گولسیانی استاد ناوختن ضربات پنالتی

است. او قبل از رفتن بازی به ضربات پنالتی مقابل ون پارس مصدوم شد و از زمین بیرون رفت و شاید اگر بیرو به زمین نیامده بود پرسپولیس جای خالی او را حس می‌کرد. او در بازی یک‌چهارم نهایی دو گل با ضربه پنالتی مقابل تیم سابقش زد و در بازی نیمه‌نهایی با گل کردن پنالتی شروع‌کننده آتشباری سرخ‌ها در آن مسابقه بود. گولسیانی در دربی‌های این فصل هم عملکرد فوق‌العاده‌ای داشت. دبل بازی رفت با دو گل از ضربه سر و نمایش درخشان در بازی برگشت، حالا و در دربی فینال حذفی نگاه‌ها را به آخرین نمایش فصل او معطوف خواهد کرد. مثل همیشه در فینال حذفی گولسیانی ابتدا وظیفه دارد تا مثل بازی برگشت لیگ مقابل استقلال و نیروهای تهاجمی‌اش سدی رسوخ‌ناپذیر باشد و در مرحله دوم در ضربات ایستگاهی و پنالتی‌ها نقطه قوت تیمش به حساب بیاید. گئو در بازی رفت با استقلال دبل کرد و

خیلی‌ها از او گفتند و نوشتند اما بدون شک نمایش بازی برگشت این مدافع چشمگیرتر بود چرا که آسمان زمین هجده قدم تیمش را در کنار پورعلی گنجی تبدیل به منطقه امنی کرد و برعکس بازی رفت دروازه پرسپولیس باز نشد. گولسیانی فردا با مهاجمان استقلال دوباره سرشاخ خواهد شد اما رقیب مستقیم او در تیم حریف کسی نیست جز رافائل داسیلوای برزیلی. مدافع تئومند استقلال فصل گذشته خط دفاعی را رهبری کرد که فقط ۱۰ گل خورده بود و همین شد پایه و اساس قهرمانی بدون باخت آنها. داسیلواییکی از خارجی‌های گرانتیم فوتبال ایران بوده اما هم فصل قبل و هم این فصل نشان داد هیچ گرانی بی‌دلیل نیست. سیلوا این فصل بیشتر از هر بازیکن دیگری در ترکیب تیمش به میدان رفته و مورد اعتمادترین بازیکن سابقینتو بوده است. برعکس گولسیانی اهل ارتباط با رسانه‌ها نیست و حتی در میکسترون بالای سر خواهد برد.

شماره ۳۳ پرسپولیس شبیه مدل‌های قدرتمند توپولوف، بمب‌افکن روسی است و البته در مقابلش شماره ۵۵ قرار می‌گیرد که مثل یک مدل از بوئینگ در آسمان تهران زد و خورد خواهند داشت. سیلوا مدافع گلزنی نیست اما تقابلش با گولسیانی در گولسیانی در ضربات ایستگاهی فوق‌العاده تماشایی خواهد شد. جدال این دو خارجی موفق فوتبال ایران می‌تواند نبرد بهترین مردان دفاعی دو تیم در دربی باشد. هر دو بازیکن ۱۹۳ سانتی‌متر قامت دارند و البته گئو یک سال از سیلوا بزرگتر است. این دوئل می‌تواند نبرد خاموش دربی لقب بگیرد و البته برنده‌اش یک جام بالای سر خواهد برد.

نگاه**رمز موفقیت پرسپولیس در دربی****سکوت، آرامش، تمرکز و فرار از غرور****مرتضی طهرانی**

روزنامه‌نگار

رابر؟ جدا از مسائل فنی مثل بستن فضای حرکتی مهدی قایدی و محمد محبی در جناحین، تیم یحیی موارد زیادی را رعایت کرد تا در آن مسابقه فینال گونه برنده شود. مهمتر از هر چیز مدیریت رختکن تیم قبل از این بازی بود که اتفاق افتاد و هیچ کس از یحیی گرفته تا کوچکترین بازیکنان وارد حاشیه نشدند. فضای رختکن پرسپولیس به گونه‌ای است که بازیکنان جدیدتر و کوچکتر به تبعیت از بزرگترهای تیم خیلی کم حرف می‌زنند و اصلاً وارد حاشیه نمی‌شوند. در این میان حضور افرادی مثل کریم باقری و سیدجلال حسینی در کادر فنی که مدافعین بازیکنان و کنار آنها حضور داشتند و دارند کار یحیی را برای دور کردن بازیکنانش از حواشی راحت کرد. افشین پیروانی هم به‌عنوان مدیر تیم

با شناخت کافی از زیر و بم‌های حواشی دربی خیلی خوب می‌دانست که هر حرف و حدیثی مثل یک کبریت زیر انبار باروت خواهد شد پس اول از همه خودش وارد این بازی‌ها نشد و سپس اجازه نداد کسی حرف بزند و سکوت رختکن از ممنوع‌المصاحبه شدن و جلوگیری از انتشار هر پست و استوری در فضای مجازی کمک زیادی کرد تا پرسپولیس با آرامش وارد آن مسابقه شود. پرسپولیس در طول آن مسابقه هم تمرکز بالایی روی بازی داشت و می‌دانست از آن مسابقه چه می‌خواهد به گونه‌ای که پس از آن پیروزی هیچ کس گفت حق پرسپولیس برد نبوده و نتیجه عادلانه رقم خورد. پرسپولیس در طول آن مسابقه روی هدفش متمرکز بود و می‌دانست غیر از آن خبری از

قهرمانی نخواهد شد. تیم یحیی از ابتدا با هدف وارد زمین شد و بعد از گل برتری طوری حریف را مدیریت کرد که مقابل تیم‌های متوسط‌تر نیز چنین عملکردی ارائه نداده بود. پرسپولیس برای شکست استقلال در فینال حذفی غیر از سکوت و آرامش قبل از بازی نیاز دارد که ابزار رسیدن به آن برد را مرور کرده و جزئیات را دوباره بررسی کند اما حق ندارد زیر باد آن برد بخوابد و مغرور شود. همچنین می‌دانیم که پرسپولیس با قهرمانی لیگ برتر به این مسابقه پا خواهد گذاشت و نگاه عوام به یحیی و تیمش اینگونه است که با توجه به بردن جام قهرمانی لیگ برتر به اندازه استقلال که در تب انتقام می‌سوزد و به این جام نیاز مبرم دارد، انگیزه و اشتیاق کمتری برای پیروزی خواهد داشت اما همه می‌دانیم که

گل محمدی و بازیکنانش چقدر دوست دارند دبل کنند. با این حال موضوع مهم همان غرور است که بعضاً ناخودآگاه در بین اعضای تیم ریشه می‌دواند. پس گل محمدی، پیروانی و باقری مأموریت دارند با همان صحبت‌های دوستانه اندک احساس احتمالی غرور را از تیم دور کنند و با همان انگیزه و اشتیاق به سمت قهرمانی پیش بروند.

